

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ίούλιος 2020

Έτος 9^ο-Τεύχος

100

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Αγ.Στέφανος

Τηλέφωνο:
210 8141919

site:

www.agios-stefanos.gr

email:

graminagst@gmail.com

fb:

Enoria Agiou Stefanou

Περιεχόμενα

Α) Σπουδαία πρόσωπα της Αγίας Γραφής (Π.Δ.)

Β) Λειτουργική ορολογία (ΚΣΤ' μέρος)

Γ) Έρμηνεία στο «Πάτερ ημών» (ΙΖ)

Δ) Αγ. Πατέρων

Ε) Ακολουθίες μηνός

Άνακοινώσεις

Τά Ύνοριακά μας Παρεκλήσια θά είναι ανοικτά εκτός απροόπτου ως εξής:

Άγ. Αναργύρων:

κάθε Πέμπτη

7.30-10.30 π.μ.

Άγ. Παρασκευής:

κάθε Παρασκευή

7.30-10.30 π.μ.

Άγ. Βαρβάρας:

κάθε Σάββατο

11-12 π.μ.

Άγ. Τριάδος:

κάθε Κυριακή

11-12 π.μ.

ΜΗΝ ΠΕΤΑΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΚΑΠΟΙΟΣ ΑΛΛΟΣ ΙΣΩΣ ΤΟ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΤΟ ΜΕΛΕΤΗΣΕΙ

Έπιμέλεια

Σύνταξη

π.Χρ.Θ.

Α) Γνωριμία με την Αγία Γραφή

«Μετά από την ανάγνωση των Γραφών, να αναγινώσκεις και τους θείους Πατέρες που είναι έρμηνευτές των Γραφών... διότι οι Πατέρες, αναπτύσσοντας τα κρυμμένα νοήματα των Γραφών φωτίζουν το νοῦ και κάνουν να γνωρίζεις εκείνα που πρίν δεν γνώριζες».

(Άγ. Νικοδήμου του Άγιορείτου, Συμβουλευτικόν Έγχειρίδιον)

Σπουδαία πρόσωπα της Αγίας Γραφής (Παλαιά Διαθήκη) (Άνδρες-άλφαβητικά)

11) Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΩΤ

Ο Λώτ ήταν γιός του Άρρᾶν (Άρᾶν) και άνιψιός του Άβραάμ (Γέν. 11,27). Έκτός από την περιγραφή της ζωής του, τὸ ὄνομά του δὲν ἀναφέρεται πουθενά ἄλλοῦ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, ἐκτός μόνο στους ἀπογόνους του (Δευτερονόμιο 2,9-19).

Στὴν Καινὴ Διαθήκη ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ (Λουκᾶς 17,28-32), ὅπου προβάλλει τὸ ἀρνητικὸ παράδειγμα τῆς συζύγου τοῦ Λώτ. Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο ἀναφέρεται καὶ στὴν Β' ἐπιστολὴ Πέτρου, τὸν ὁποῖο ἀποκαλεῖ "δίκαιο" (Β' Πέτρ. 2,7). Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἐορτάζει τὴ μνήμη του στὶς 9 Ὀκτωβρίου, ὅπου ἐορτάζει μαζί μὲ τὸν θεῖο του Άβραάμ.

Ὅταν ὁ Άβραάμ, ὁ Θάρρα καὶ ἡ Σάρρα ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Οὐρ τῶν Χαλδαίων γιὰ νὰ πᾶνε στὴ Χαρρᾶν, ὁ Λώτ τοὺς συνόδευσε (Γέν. 11,31). Στὴ συνέχεια ὁ Λώτ ἀκολούθησε τὸν Άβραάμ, ὅταν ὁ Κύριος του νὰ πᾶει στὴ Χαναᾶν (Γέν. 12,4,5). Ἐπειδὴ ὅμως ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ξέσπασε πείνα στὴ Χαναᾶν ὁ Άβραάμ, ἡ Σάρρα καὶ ὁ Λώτ ἀναγκάστηκαν νὰ πᾶνε στὴν Αἴγυπτο (Γέν. 12,10). Ὅταν ἡ πείνα πέρασε ξαναγύρισαν καὶ πάλι πίσω στὴ Χαναᾶν (Γέν. 13,1).

Ὁ Λώτ, ὅπως καὶ ὁ θεῖος του, εἶχε ἀποκτήσει κι αὐτὸς ἀρκετὰ ὑπάρχοντα, πρόβατα, βόδια καὶ σκηνές (Γέν. 13,5-6), ἡ περιοχὴ ὅμως δὲν ἐπαρκοῦσε γιὰ νὰ κατοικήσουν μαζί μὲ τὸν Άβραάμ, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ βοσκοὶ τους νὰ μαλώνουν μεταξύ τους. Ὁ Άβραάμ γιὰ νὰ μὴν ὑπάρχει διαμάχη μεταξύ τους εἶπε στὸ Λώτ νὰ διαλέξει τὴν περιοχὴ ποὺ ἤθελε νὰ ἐγκατασταθεῖ. Ὁ Λώτ καθὼς ἦταν πλεονέκτης, διάλεξε τὴν πιὸ εὐφορὴ πεδιάδα ποὺ βρισκόταν στὸν ποταμὸ Ἰορδάνη (Γέν. 13,8-13). Ἡ ἐπιλογὴ του ὅμως αὐτὴ τὸν ἔφερε κοντὰ στὴν περιοχὴ τῶν ἁμαρτωλῶν κατοίκων τῶν Σοδόμων.

Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ὁ βασιλιάς τῆς Ἑλλάμ (Αἰλλάμ) Χοδολλογομόρ, ὁ βασιλιάς τῶν ἐθνῶν Θαργάλ, ὁ βασιλιάς τῆς Σεναάρ Ἀμαρφάλ καὶ ὁ βασιλιάς τῆς Ἑλλασάρ Ἀριὼχ κήρυξαν τὸν πόλεμο στὸ Βαλλά, βασιλιά τῶν Σοδόμων, στὸ Βαρσά, βασιλιά τῶν Γομόρων, στὸ Σινόβ, βασιλιά τῆς Ἀδαμαᾶ, στὸ Συμοβόρ, βασιλιά τῆς Σεβείμ, καὶ στὸ βασιλιά τῆς Βελά (Σηγώρ).

Στὸν πόλεμο ποὺ ἀκολούθησε οἱ τέσσερις πρῶτοι βασιλιάδες νίκησαν τοὺς πέντε δευτέρους. Οἱ νικητὲς λεηλάτησαν τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορα καὶ πῆραν ὅλα τα ἀποθέματα τροφίμων. Πῆραν ἀκόμη αἰχμάλωτο καὶ τὸν Λώτ, μαζί μὲ τὴν οἰκογένειά του καὶ ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα καὶ ἔφυγαν (Γέν. 14,11-12).

Κάποιος ὑπηρέτης τοῦ Λώτ γλίτωσε καὶ τὰ ἀνάγγειλε ὅλα αὐτὰ στὸν Άβραάμ. Ὅταν ὁ Άβραάμ ἄκουσε ὅτι ὁ άνιψιός του αἰχμαλωτίστηκε, ἐξόπλισε 318 ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτες του καὶ καταδίωξε τοὺς τέσσερις βασιλιάδες. Τὴ νύχτα χῶρισε τοὺς ἄντρες του σὲ μικρὲς ομάδες, ἐπitéθηκε στους ἐχθροὺς καὶ τοὺς κατατρόπωσε. Τοὺς καταδίωξε ὡς τὴν περιοχὴ ποὺ εἶναι βόρειά τῆς Δαμασκοῦ καὶ πῆρε πίσω ὅλα τους τὰ λάφυρα. Ἐλευθέρωσε τὸ Λώτ μαζί μὲ τὴν οἰκογένειά του καὶ ὅλα του τὰ ὑπάρχοντα (Γέν. 14,13-16).

Β) Γνωριμία με την Λειτουργική ζωή της Εκκλησίας μας

Λειτουργική δρολογία [κατ' αλφάβητον λειτουργικό λεξικό] (ΚΣΤ' μέρος)

Κ

Κεριά

Τα μεγάλα κεριά λέγονται και λαμπάδες. Χρησιμοποιούνται κατά τη Θεία Λειτουργία, τις ιερές ακολουθίες και τα μυστήρια της Εκκλησίας μας. Στο Τυπικό υπάρχουν μάλιστα συγκεκριμένες τιγμές που ανάβουν ή καί σβήνουν.

Τα μικρά κεριά είναι αυτά που ανάβει ο κόσμος αφού ρίξει το όβολο που μπορεί και επιθυμεί στο παγκάρι κάθε Ναού, με τα όποια αυτά χρήματα «ζει» ο κάθε Ναός και κάνει διάφορα έργα ή εξοφλεί τις οικονομικές του υποχρεώσεις (ρεύμα, νερό, τηλέφωνο κτλ).

Γενικά η χρήση των κεριών στην αρχαία Εκκλησία κατά τις νυκτερινές λειτουργικές και λοιπές συνάξεις των Χριστιανών, ήταν συνήθης.

Στά κεριά δόθηκε και συμβολική σημασία (το φως τους παρίστανε το θείο φως του Ευαγγελίου, τη θερμότητα της πίστεως).

Κηροπήγιο.

Το σκεῦος που τοποθετείται το κερί. Υπάρχουν διάφορα σχήματα και μεγέθη. Άλλα για δύο κεριά, άλλα για τρία, άλλα ως μανουάλια.

Υπάρχουν επίσης τα δικέρια κα[ι]τρικέρια που χρησιμοποιούνται κατά τις αρχιερατικές Θείες Λειτουργίες και συμβολίζουν τις δύο φύσεις του Χριστού και τα τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος.

Κήρυγμα.

Έτσι λέγεται η αναγγελία του λόγου του Θεού στο κόσμο από τους απεσταλμένους του Θεού.

Το έργο αυτό έκανε ο Κύριος και απέστειλε και τους μαθητές και Άποστόλους να κηρύξουν στο κόσμο.

Είναι προφορικό και γίνεται στο Ναό κανονικά μετά την ανάγωση του Ευαγγελίου. Πολλές φορές γίνεται

και γραπτώς μέσα από περιοδικά, αλλά και από το ραδιόφωνο, την τηλεόραση και το διαδύκτιο.

Το κύρηγμα (πρέπει να) είναι α-γιογραφικό και πατερικό.

Κιβώριο.

Λέγεται ο θόλος ή ούρανός που καλύπτει -όπου υπάρχει- την Αγία Τράπεζα. Στηρίζεται σε τέσσερις κολώνες. Μπορεί να είναι ξύλινο ή μαρμάρινο.

Κινητές έορτές.

Λέγονται οι έορτές που εξαρτώνται από το Πάσχα και βρίσκονται μέσα στον έορτολογικό κύκλο του. Δηλ. από την Κυριακή Τελώνου και Φαρισαίου (αρχή Τριωδίου) έως την Κυριακή των Αγίων Πάντων (τέλος Πεντηκοσταρίου).

Κλήρος

Λέγονται οι κληρικοί της Εκκλησίας μας, που καθιερώνονται στο έργο της διακονίας και τελέσεως των μυστηρίων με την χειροτονία τους. Υπάρχει ο ανώτερος κλήρος (Επίσκοπος, Πρεσβύτερος, Διάκονος) και ο κατώτερος (υποδιάκονος, αναγνώστης κ.τ.λ.).

Οί κληρικοί μπορεί να είναι έγγαμοι ή άγαμοι (μοναχοί δηλ. ιερομόναχοι).

Κλίτος

Ο κυρίως Ναός χωρίζεται (συνήθως) σε τρία μέρη. Αυτά ονομάζονται κλίτη. Το κεντρικό και μεγαλύτερο και τα πλαϊνά (βόρειο και νότιο) που μπορεί να είναι συνολικά τρία ή πέντε. Έτσι μιλάμε για τρίκλιτο

ή πεντάκλιτο (όπως ο δικός μας) Ναός.

Κόγχη

Λέγεται το ημικύκλιο που σχηματίζεται στο ανατολικό μέρος ενός Ναού. Βρίσκεται στο ιερό και Αγιογραφείται εκεί η Πλατυτέρα.

Κοιμητήριο

Είναι η όρθη ονομασία του «νεκροταφίου», αφού ο θάνατος κατά την Αγία Γραφή άρα και τους πιστούς είναι κοίμηση. Γι αυτό και έορτάζουμε π.χ. την Κοίμηση της Θεοτοκου.

Κοινωνία (Θεία)

Η θεία μετάληψη του σώματος και του αίματος του Χριστού μας κατά την θεία Λειτουργία.

Κοινωνικό.

Το Κοινωνικό είναι φαλμωδία, που έχει σκοπό να καλύψει τον χρόνο που απαιτείται για την Θεία Μετάληψη όλης της εκκλησίας, κλήρου και λαού.

Καθ' όλες τις αρχαίες πηγές η φαλμωδία του Κοινωνικού δεν περιωριζέτο μόνον στην κοινωνία του Κλήρου, αλλά επεκτείνετο και στην κοινωνία και του λαού και διαρκούσε όσο και αυτή. Διεκόπτετο δηλαδή, όταν έτελείωνε η κοινωνία όλων.

Είναι σύντομοι σε έκταση ύμνοι, κυρίως από ψαλμούς της Π. Διαθήκης, που όμως ψάλλονται σε άργο μέλος για αυτό και ανήκουν στο άργο Παπαδικό είδος. Υπάρχουν τριών ειδών κοινωνικά: α) Των Κυριακών, με το γνωστό κείμενο «Αίνεϊτε τον Κύριον εκ των ουρανών, αλληλούια», β) Της εβδομάδος, με κείμενο διαφορετικό για την κάθε μέρα, και γ) Τα κοινωνικά όλοκληρου του χρόνου: Των Δεσποτικών, των Θεομητορικών έορτών και των έορταζομένων αγίων με ανάλογο κείμενο για την κάθε περίπτωση.

Γ) ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

Ἑρμηνεία στο «Πάτερ ἡμῶν» (ΙΖ')

(Ἁγίου Μακαρίου τοῦ Νοταρά¹)

«Ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τοῦ πονηροῦ»

Πονηρὸς κυρίως, ἀδελφοί μου, εἶναι αὐτὸς ὁ διάβολος, διότι εἶναι αἷτιος καὶ γεννήτορας κάθε ἀμαρτίας καὶ δημιουργὸς κάθε πειρασμοῦ. Ἀπὸ τίς ἐνέργειες καὶ τίς ἐπιβουλές τοῦ Πονηροῦ, διδασκόμαστε καὶ παρακαλοῦμε τὸν Θεὸ νὰ μᾶς ἐλευθερώσει καὶ πιστεύουμε ὅτι δὲν θὰ μᾶς ἀφήσει νὰ πειρασθοῦμε πάνω ἀπὸ τὴ δύναμή μας, καθὼς τὸ λέει καὶ ὁ Ἀπόστολος, ὅτι «θὰ μᾶς δώσει μαζί μὲ τὸν πειρασμὸ καὶ τὴ δύναμη, ὥστε νὰ μπορέσουμε νὰ τὸν σηκώσουμε καὶ νὰ τὸν ὑπομείνουμε». Εἶναι ὅμως ἀναγκαῖο καὶ ἀπαραίτητο νὰ μὴν ἀμελήσουμε νὰ Τὸν παρακαλοῦμε καὶ νὰ Τὸν ἱκετεύουμε μὲ ταπεινὸ φρόνημα.

«Ὅτι σου ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν».

Γνωρίζοντας ὁ Κύριός μας ὅτι ἡ ἀνθρώπινη φύση πάντοτε διστάζει, σὰν ὀλιγόπιστη πού εἶναι, γι' αὐτὸ μας παρηγορεῖ λέγοντας: Ἐπειδὴ ἔχετε ἕναν τέτοιο Πατέρα καὶ Βασιλέα δυνατὸ καὶ ὑπερένδοξο, μὴν ἀμφιβάλετε γιὰ ὅσα Τοῦ ζητᾶτε κατὰ καιρούς. Μόνο μὴν ἀμελήσετε νὰ Τὸν ἐνοχλεῖτε, ὅπως ἐνοχλοῦσε ἡ χήρα ἐκείνη τὸν ἄρχοντα καὶ κριτὴ τῆς ἀδικίας, λέγοντας πρὸς Αὐτόν: Κύριε, λύτρωσέ μας ἀπὸ τὸν ἀντίδικό μας, διότι δική σου εἶναι ἡ ἀδιάδοχη Βασιλεία, ἡ ἀνίκητη δύναμη, καὶ ἡ δόξα ἡ ἀκατάληπτη. Καὶ ὡς δυνατὸς Βασιλιάς πού εἶσαι, προστάξεις καὶ τιμωρεῖς τοὺς ἐχθρούς μας· ὡς Θεὸς δὲ ὑπερένδοξος, δοξάζεις καὶ μεγαλύνεις ἐκείνους πού Σὲ δοξάζουν καὶ ὡς Πατέρας φιλάνθρωπος καὶ φιλόστοργος, περιθάλπεις καὶ ἀγαπᾶς ἐκείνους πού ἀξιώθηκαν μὲ τὸ Ἅγιο Βάπτισμα νὰ γίνουν υἱοὶ σου καὶ Σὲ ἀγαποῦν μὲ ὅλη τους τὴν καρδιά, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετάφραση ἀπὸ τὸ βιβλίο τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου «Περὶ συνεχῶς Θείας Μεταλήψεως» (πρῶτο μέρος). Τὸ πρωτότυπο κείμενο ἀνήκει στὸν ἅγιο Μακάριο τὸν Νοταρά, τὸ ὁποῖο ὁ ἅγιος Νικοδήμος τὸ ἔχει ἀποδώσει ἀπλουστευμένο. Ἐκδ. Σωτ. Σχοινά, ἐν Βόλῳ 1961, σελ. 20-44

Πηγή: Ἀπὸ τὸ βιβλίο «Πάτερ ἡμῶν» κατὰ τοὺς Πατέρες, Σειρά: Ψηφίδες Φωτομορφές - 8, Ἐκδ. «Ἐτοιμασία», I. Μ. Τιμίου Προδρόμου, Καρέας 2009, σ. 41- 91

¹ Ὁ ἅγιος Μακάριος ὁ Νοταρᾶς (1731-1805), Μητροπολίτης Κορίνθου (1765-1770), ὑπῆρξε φυσιογνωμία μεγάλης ἐμβέλειας: ἐκκλησιαστικῆς, θεολογικῆς, ἀσκητικονηπτικῆς, ὁσιακῆς, καὶ ἐθνικῆς. Μολονότι δὲν εἶχε φοιτήσει σὲ ἀνώτατες σχολές καὶ δὲν ὑπῆρξε πολυγράφος, ἐνέπνευσε καὶ καθοδήγησε πολυγράφους θεολόγους, ὅπως ὁ ὁσιος Νικοδήμος ὁ Ἁγιορείτης ἢ ὁ Νικηφόρος ὁ Χίος, ἴσχυσε ὡς αὐθεντία, πολεμήθηκε προσωρινά, πρόβαλλε τὴν μυστηριακὴ ἀσκητικὴ πνευματικότητά καὶ ἀπέβη γενάρχης τοῦ Φιλοκαλισμοῦ.

Δ) ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων (19 Ιουλίου)

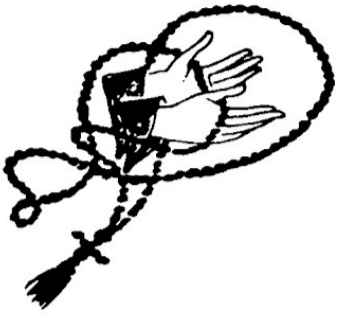
Ἡ Κυριακὴ αὕτη εἶναι ἀφιερωμένη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία στοὺς ἁγίους Πατέρες πού συνεκρότησαν τὴν Δ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο στὴν Χαλκηδόνα τὸ ἔτος 451

μ.Χ., ἡ ὁποία ἀντιμετώπισε τὴν αἵρεση τοῦ μονοφυσιτισμοῦ. Πρόκειται γιὰ τὴν αἵρεση ἐκείνη πού ὑποστηρίζει ὅτι οἱ δύο φύσεις τοῦ Χριστοῦ – θεία καὶ ἀνθρώπινη – ἐνώθηκαν σὲ μία φύση καὶ συγκεκριμένα ἡ ἀνθρώπινη φύση ἀπορροφήθηκε ἀπὸ τὴν θεία φύση. Αὕτη ἡ ἀποψη ἀνέτρεπε ὅλη τὴν διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ὑποστηρίζει ὅτι διατηρεῖται ἡ ἀνθρώπινη φύση στὸν Χριστὸ καὶ μετὰ τὴν ἐνωσή της μὲ τὴν θεία φύση.

Ἡ αἵρεση τοῦ μονοφυσιτισμοῦ εἶναι συνέχεια τῆς μεγάλης αἵρέσεως τοῦ ἀρειανισμοῦ, πού ἰσχυρίζοταν ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι κτίσμα καὶ ὄχι Θεός. Ἡ βάση τῶν πρώτων αὐτῶν αἵρέσεων ἦταν ὅτι προσπαθοῦσαν νὰ ἐρμηνεύουν μὲ τὴν λογικὴ τὸ Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Τὸ σημαντικό εἶναι ὅτι οἱ αἵρετικοὶ καὶ ὅλοι οἱ ὁμόφρονές τους θεολόγησαν χρησιμοποιώντας τὴν ἐλληνικὴ φιλοσοφία καὶ τὸν στοχασμὸ, ἐνῶ οἱ Πατέρες χρησιμοποιοῦσαν τὴν ἐμπειρία τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Ἀποστόλων, ὅπως διατυπώθηκε μέσα στὴν Ἅγία Γραφή, ἀλλὰ καὶ ὅπως ἐπιβεβαιώθηκε ἀπὸ τὴν δική τους πνευματικὴ, ἐκκλησιαστικὴ ἐμπειρία. Αὕτη εἶναι ἡ βασικὴ διαφορὰ μεταξύ τῶν αἵρετικῶν καὶ τῶν Πατέρων. Οἱ αἵρετικοὶ προσπαθοῦσαν νὰ ἐρμηνεύσουν τὴν σχέση τοῦ Πατρὸς μὲ τὸν Λόγο, καὶ τὴν σχέση τῶν δύο φύσεων στὸν Χριστό, μὲ τὴν χρῆση φιλοσοφικῶν προϋποθέσεων, ἐνῶ οἱ Πατέρες ἐγνώριζαν ἀπὸ τὴν πείρα τους ὅτι ὁ Λόγος εἶναι Θεός, γιατί κατὰ τὴν ἐμφάνισή Του στοὺς Ἀποστόλους καὶ σὲ αὐτοὺς τοὺς ἴδιους ἔλαμπε ὡς Φῶς, ὅπως ὁ ἥλιος. Ἔτσι, ὁ Λόγος ἔχει τὴν ἴδια οὐσία καὶ ἐνέργεια μὲ τὸν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἐπίσης, ἡ ἐνωσις τῶν δύο φύσεων στὸ Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ἔγινε «ἀσυγχύτως», «ἀτρέπτως», «ἀδιαιρέτως» καὶ «ἀχωρίστως».

Ἡ θεολογία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐμπειρικὴ καὶ ὄχι ὀρθολογιστικὴ, ἐκφράζεται ἀπὸ αὐτόπτες μάρτυρες τῆς θεότητος τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι ἀπὸ φιλοσόφους πού χρησιμοποιοῦν τὸν στοχασμὸ καὶ τὴν φιλοσοφία. Αὐτὸ τὸ τελευταῖο εἶναι διακριτικὸ γνώρισμα τῶν αἵρετικῶν, οἱ ὁποῖοι ἀναμειγνύουν τὴν λογικὴ μὲ τὸν νοῦ, τὴν φαντασία μὲ τὴν πραγματικότητα, τὴν φιλοσοφία μὲ τὴν ἀλήθεια, τὸν στοχασμὸ μὲ τὴν Ἀποκάλυψη. Γι' αὐτὸ τιμᾶμε τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἀπλανεῖς διδασκάλους, ὡς μεγάλους θεολόγους, ὡς ἀστέρες πολύφωτους τοῦ νοητοῦ στερεώματος, ὡς ἄνθη τοῦ Παραδείσου, ὡς πάγχρυσα στόματα τοῦ Λόγου.

Ε) Προγραμμα Ακολουθιών Ιουλιου 2020

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
			1 Ἁγ. Ἀναργύρων <i>(εορτάζον Παρεκκλήσιο λόφου Νυμφῶν)</i> Θ.Λειτουργία & μ.Ἀγιασμός 7.00 π.μ.	<i>Οἱ ἀκολουθίες πού τονίζονται μέ μπλέ χρώμα τελοῦνται στό παρεκκλήσιο τοῦ ἱ.Χρυσοστόμου</i>		4 Ἑσπερινός Κυριακῆς 6.30 μ.μ.
5 ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' Ματθαίου Θ.Λειτουργία 6.45 π.μ.		7 Ἁγ. Κυριακῆς Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.				11 Ἑσπερινός Κυριακῆς 7.00 μ.μ.
12 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' Ματθαίου Θ.Λειτουργία 6.45 π.μ.		<i>Οἱ ἐφημέριοι διακονοῦν στό Κοιμητήριό κάθε Σάββατο 11-12 π.μ. (ἐκτὸς ἀπροό- πτου)</i>		<i>Τὸ μυστήριό τῆς ἱ. ἐξομολογήσεως θά τελεσθεῖ στίς στίς 7/7 ἀπό τίς 6.30 μ.μ. & 21/7 ἀπό τίς 10 π.μ.</i>	17 Ἁγ. Μαρίνης Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	18 Ἑσπερινός Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
19 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἁγ. Πατέρων Θ.Λειτουργία 6.45 π.μ. <i>(Ναός & Ἁγ. Δημήτριος Πευκοφύτου)</i>	20 Προφήτη Ἡλία Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.					25 Πανηγυρικός Ἑσπερινός <i>(εορτάζον Παρεκκλήσιο Ἁγ. Παρασκευῆς)</i> 7.00 μ.μ.
26 ΚΥΡΙΑΚΗ Ἁγ. Παρασκευῆς Θ.Λειτουργία 6.45 π.μ. <i>(μόνο στό κεντρικό Ναό)</i>	27 Ἁγ. Μεγαλομ. Παντελεήμονος Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. <i>(Παρεκκλήσιο Ἁγ. Παρασκευῆς)</i>	Ἀπό τὸν λόγο τοῦ Μεγάλου Βασιλείου στοὺς ἀγίους Τεσσαράκοντα				
<p><i>Ποῖός κορεσμός θά μπορούσε νά υπάρξῃ ἀπὸ τὴ μνήμη τῶν μαρτύρων, γι' αὐτὸν ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ τοὺς Μάρτυρες; Διότι ἡ τιμὴ πρὸς τοὺς ἀνδρείους ἀπὸ μέρους τῶν συνδούλων των, ἀποδεικνύει τὴν εὐνοία πρὸς τὸν κοινὸ Κύριο. Εἶναι ἄλλωστε ὀλοφάνερο ὅτι αὐτὸς ὁ ὁποῖος παραδέχεται τοὺς γενναίους ἀνδρες, δὲν θά ὑστερήσῃ κατὰ τὴ μίμησι, ὅταν βρεθῇ σὲ παρομόμοιες περιστάσεις. Νὰ μακαρίσῃς ἀληθινὰ αὐτὸν πού ἐμαρτύρησε, γιὰ νά γίνῃς μάρτυρας κατὰ τὴ διάθεσι, καὶ θά καταλήξῃς νά ἀξιωθῆς τοὺς ἴδιους μισθοὺς μέ ἐκείνους, χωρὶς νά διωχθῆς, χωρὶς νά καῖς στή φωτιά, χωρὶς νά μαστιγωθῆς. Ἐμεῖς δὲ δὲν πρόκειται νά θαυμάσουμε ἕνα, οὔτε μόνο δύο, οὔτε ὁ ἀριθμὸς τῶν μακαριζομένων φθάνει μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δέκα. Ἀλλὰ σαράντα ἀνδρες, πού σάν νά εἶχαν μίαν ψυχὴ σὲ ξεχωριστὰ σώματα, μέ μία σύμπνοια καὶ ὁμόνοια τῆς πίστεως, μία ἐπέδειξαν καὶ τὴν καρτερία στὰ βάσανα καὶ τὴν ἀντίστασι, χάριν τῆς ἀλήθειας. Ὅλοι ὑπῆρξαν ἕνας καὶ ἕνας ἴσοι στὴ διάθεσι καὶ ἴσοι στὸν ἀγῶνα. Γι' αὐτὸ καὶ μέ τὴν ἴδια τιμὴ κατηξιώθησαν νά λάβουν τὰ στεφάνια τῆς δόξης. Ποῖός λόγος θά μπορούσε νά περιγράψῃ τὴν ἀξία τους;</i></p>						

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Κατόπιν μεταθέσεως τῆς ἡμερομηνίας τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ (10 Μαΐου) λόγω τῆς ἐνσκηψάσης πανδημίας, ἡ νέα ὀρισθεῖσα ἡμερομηνία εἶναι **20 Σεπτεμβρίου 2020** (Κυριακὴ μετὰ τὴν Ὑψωση τοῦ Τ. Σταυροῦ)!!

Ἔχει τοποθετηθεῖ εἰδικὸ κυτίο στό Ναὸ μέ ἐνδειξὴ « Ὑπὲρ τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ »
 στό ὁποῖο θά ρίπτετε τὰ ὀνόματά σας γιὰ νά τοποθετηθοῦν στὴν Ἁγία Τράπεζα τὴν ἡμέρα τῶν Ἐγκαινίων.
 Τὰ χρήματα δὲν θά λαμβάνονται ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς ἀλλὰ μόνον γιὰ τὰ ὑπέρογκα ἔξοδα τῆς ἡμέρας αὐτῆς.
 Παρακαλοῦμε νά γίνετε κατὰ δύναμιν δωρητὲς τοῦ Ναοῦ μας καὶ νά μνημονεύονται τὰ ὀνόματά σας
 (ὕπερ ὑγείας καὶ ὑπερ ἀναπαύσεως) αἰωνίως στό Ναὸ μας.